وزارت خارجه در مقابل اقدام خصمانه پارلمان فرانسه در دعوت از سرکرده گروهک جنایتکار منافقین نه‌تنها اقدامی نکرد، بلکه از آزادی یک تبعه فرانسوی بازداشتی در ایران خبر داد

چشم‌روشنی به حامیان تروریست‌ها

گروه سیاسی: ۵ روز از اقدام پارلمان فرانسه در دعوت از سرکرده گروهک تروریستی منافقین برای سخنرانی در جمع نمایندگان این کشور می‌گذرد، با این حال وزارت امور خارجه نه‌تنها هنوز نسبت به این رفتار خصمانه پاریس واکنش نشان نداده، بلکه دیروز سخنگوی وزارت امور خارجه در اقدامی عجیب خبر آزادی یک تبعه بازداشتی فرانسه از ایران را اعلام کرد تا انفعال دستگاه محمدجواد ظریف در مقابل اروپایی‌ها بار دیگر به چشم بیاید. به گزارش «وطن امروز»، مریم رجوی، سرکرده تروریست‌های منافق روز پنجشنبه گذشته به پارلمان فرانسه رفت تا در جمع رئیس پارلمان و مقامات فرانسوی علیه نظام جمهوری اسلامی ایران سخنرانی کند. او در سخنرانی خود بارها از مقامات فرانسوی به خاطر حمایت‌های گسترده از منافقین قدردانی کرد. سرکرده منافقین در مجلس ملی فرانسه بر نابودی برنامه موشکی ایران تاکید کرد. او همچنین گفت جمهوری اسلامی ایران نسبت به مواضع اروپایی‌ها مبنی بر تعطیلی برنامه موشکی تهران بی‌اعتناست. نکته جالب اینکه سرکرده گروهک تروریستی منافقین در سخنرانی خود به مقامات فرانسوی گفت هسته‌های «شورشی» را در ایران علیه جمهوری اسلامی ایران تشکیل داده است. او در این‌باره گفت: «یک تحول مهم در ایران رخ داده است. این نیرو کانون‌های شورشی است. واحدهایی که از اعضا و هواداران مقاومت ایران تشکیل شده است. آنها از میان نسل جوان و آزادی‌خواه ایران برخاسته‌اند. در یک سال اخیر، کانون‌های شورشی فعالیت‌های ضد رژیم را در ده‌ها شهر ایران گسترش داده‌اند». او سپس از فرانسوی‌ها خواست به سیاست خود در حمایت از منافقین ادامه دهند و منافقین را به عنوان رژیم جایگزین جمهوری اسلامی به رسمیت بشناسند! سخنرانی سرکرده یک گروهک تروریستی درباره «هسته‌های شورشی» در ایران یک معنای روشن دارد و آن اقدام به خرابکاری و ایجاد ناامنی در ایران است. از سوی دیگر زمانی که این سخنان در پارلمان فرانسه بیان می‌شود، پیام آن تصریح فرانسه بر دشمنی با ایران و به نوعی اعلان جنگ فرانسه به ایران است.

در این راستا در شرایطی که حداقل انتظار از وزارت امور خارجه احضار دیپلمات‌های فرانسوی در تهران و اعتراض به این اقدام خصمانه پارلمان فرانسه بود، دیروز سخنگوی وزارت امور خارجه از آزادی یک تبعه فرانسوی بازداشتی در تهران خبر داد تا به این ترتیب اعلان جنگ پاریس علیه تهران را با اقدامی دوستانه و مودت‌آمیز پاسخ دهد!

سخنگوی وزارت امور خارجه جمهوری اسلامی ایران دیروز خبر داد: یک تبعه فرانسه که به دلیل ورود غیرمجاز به ایران بازداشت شده بود، آزاد شد. بهرام قاسمی در پاسخ به پرسش ایرنا افزود: «یک تبعه فرانسه که به دلیل ورود غیرمجاز به ایران بازداشت شده بود پس از طی مراحل قانونی و رفع سایر اتهامات در روزهای اخیر آزاد شد».

نلی اریـن کامبـرووِل، زنـی ۵۹ سـاله اهل مارتینیک، جزیره‌ای در دریای کارائیب در آمریکای مرکزی که به فرانسه تعلق دارد، چند ماه پیش به خاطر سفر بدون مجوز به ایران و همچنین امضای یک قرارداد غیرقانونـی در حوزه معدن در جزیره کیش بازداشت شد. ژان لوک لودریان، وزیر خارجه فرانسه اخیرا در حضور جمعی از وکلای فرانسوی تصریح کرد فرد یادشده ۲۱ اکتبر در کیش دستگیر شـده و در زندان به سر می‌برد. لودریان همچنین تاکید کرده بود سـرویس‌های کنسولی فرانسه به دفعات با این کامبروول دیدار کرده‌اند.

برخی رسانه‌های خارجی نیز مدعی شدند خبر دستگیری این زن فرانسوی برای نخستین بار هفته گذشته توسط یکی از رسانه‌های محلی مارتینیک منتشر شد. در گزارش این رسانه به نقل از یکی از دوستان و همکاران ارین کامبروول اعلام شده بود که وی پس از عزیمت به کیش برای مذاکره جهت عقد یک قرارداد معدن به جرم خرید غیرقانونی طلا دستگیر شده است.

■ **چرا الان آزاد شد؟!**

فارغ از اینکه تبعه بازداشـتی فرانسوی در ایران کـه بوده یا اتهامـش چه بود، درباره زمـان آزادی وی ابهاماتـی وجـود دارد. از جمله اینکه این تبعه فرانسـوی ۲۹ مهر (۲۱ اکتبر) یعنی حدود ۵ ماه پیش بازداشـت شده بود اما زمانی آزاد می‌شود که همه از دستگاه سیاست خارجی ایران انتظار داشتند نسبت به حضور و سـخنرانی هفته قبل سرکرده منافقین در پارلمان فرانسه واکنش نشان دهد.

ایـن اقـدام وزارت امـور خارجـه نشـان داد تحلیل‌هـای منتقدان درباره شـرطی شـدن این وزارتخانه و عدم توانایی آن برای اتخاذ واکنش‌های درخور و متقابل درست بوده است. از زمان برجام و پس از آن یعنی خروج آمریکا از این معاهده و شروع مذاکرات برجامی بـا اروپا، عموم موضع‌گیری‌های وزارت امور خارجه «شرطی» شده است. از جمله در دوران مذاکرات ۸ ماهه با اروپا یعنی از اردیبهشت تا بهمن‌ماه، وزارت امور خارجه در مقابل رفتارهای خصمانـه اروپا همواره یا سـکوت کـرد یا واکنش متقابلی نشان نداد تا به مذاکرات لطمه‌ای نخورد.

از سـوی دیگـر آزادی تبعه فرانسـوی که در مناسـبات دیپلماتیک به عنوان پیامی دوستانه از جانب کشـور مقابل فهم می‌شـود گـزاره انتخاب قاسـمی، سـخنگوی وزارت امور خارجه به عنوان سـفیر ایران در پاریس طی روزهـای آینده را نیز تقویت کرده است تا به این ترتیب زمینه برای معرفی و پذیرش سفیر جدید ایران در فرانسه فراهم شود. ۲ هفته قبل و پس از سـفر عراقچی، معاون ظریف به فرانسه، نشریه فرانسوی لوفیگارو از بهرام قاسمی، سخنگوی وزارت امور خارجه به عنوان سفیر جدید ایران در فرانسـه نام برده بود. معاون ظریف به این نشریه فرانسوی گفت: برای تبادل سفرا در موعدی خیلی نزدیک (طی روزهای آینده) توافق کردیم.

مهم‌تر از همـه اینها پیامی اسـت که در پی اقدام دیروز وزارت امور خارجه به طرف فرانسـوی مخابره شده است. با این حساب این کشور غربی نه‌تنها هیچگونه اعتراضی از سوی ایران به خاطر حضور سرکرده یک گروهک تروریستی در پارلمان این کشـور دریافت نکرده، بلکه پیامی دوسـتانه نیـز دریافت می‌کنـد به این ترتیـب پیش‌بینی اقدامات بعدی فرانسـه در حمایت از تروریست‌ها خیلی سـخت نخواهد بود، چرا که مطمئن است همکاری «سـطح بالا» با گروهک‌های تروریستی نیز هیچگونه مواخذه‌ای از سوی ایران را به دنبال نخواهد داشت.

دکتر متقی، استاد روابط بین‌الملل دانشگاه تهران:

وزارت امور خارجه ما به «سندروم قورباغه» دچار است

اسـتاد روابط بین‌الملل با بیان اینکه الگوی کنـش دیپلماتیـک وزارت امـور خارجـه ما نشـانه‌های سـندروم قورباغه را از خود نشـان می‌دهد، از سیاست سازش در دستگاه دیپلماسی انتقاد کرد.

دکتر ابراهیم متقی در پاسـخ به این سوال که تصور می‌کنیـد وزارت امور خارجه ما هنوز خوشبینی سـابق را نسـبت به برجام اروپایی دارد؟ گفـت: الگوی کنـش دیپلماتیک وزارت امور خارجه ما نشـانه‌های سندروم قورباغه را از خود نشـان می‌دهد. اگر قورباغه داخل یک آب داغ بپرد می‌تواند با توجه به قابلیت‌هایش از آن جهش کند و خارج شود ولی اگر داخل آب سرد یا ولرم بپـرد و آب بتدریج حرارت یابد، انرژی ماهیچه‌هایش بتدریج گرفته می‌شود و وقتی داغ شد، دیگر نمی‌تواند جهش کند.

وی در گفت‌وگـو با فارس، افزود: سـندروم قورباغه را در دسـتگاه دیپلماسی ما باید جدی گرفت و بخشـی از واقعیت این است که وزارت امور خارجـه ما امروز به آن دچار اسـت یعنی در فضاهایـی قرار می‌گیرد کـه نمی‌تواند از آن بن‌بستی که خودش ساخته خارج شود که این، یک علت اساسـی دارد و آن سیاست سازش یا Appeasement است.

استاد دانشگاه افزود: این واقعیت را باید من و شـما بپذیریم که هزینه‌های سیاست سازش بسیار پرمخاطره‌تر و بسیار گسترده‌تر از سیاست مقاومت و مقابله است.

وی در بخش دیگری از سخنانش با اشاره به مذاکرات وزارت امور خارجه با اروپایی‌ها خاطرنشـان کـرد: وقتی مسـائل مربوط بـه اروپا و برجـام مطرح می‌شود و نگاه ما این است که راهبرد اروپا نگاه همکاری‌جویانه با ایران و نقطه مقابل آمریکاست، وقتی نگاه دستگاه دیپلماسی این است، طبیعی اسـت شـما روندی را پیگیری می‌کنید به نام SPV که نتیجه آن ۶ ماه معطلی است؛ نتیجه این ۶ ماه تعطیلی چه خواهد شد؟ کسری بودجه بسیار اساسی برای آینده کشور.

متقی افـزود: نکته بعـدی اینکه آیـا اروپا بحث‌های حقوق بشـر خود را در فضای انفعالی قـرار می‌دهد؟ آیـا از کنار بحث‌هـای مربوط بـه قابلیت موشـکی و قدرت منطقـه‌ای ایران می‌گذرد؟ به هیچ‌وجه. اروپا این بحث‌ها را مورد انتقـاد جدی قرار می‌دهد و تمام تلاشـش این است اتحادیه اروپایی یک دفتر در تهران باز کند. بعد به شرایطی می‌رسـیم که اروپا ایده‌آل‌های مورد نظر ما را پاسخ نداده است. و اینجاست که ما می‌گوییم اروپا تصور نکند که صبر ما طولانی است. اتفاقاً اروپا چون می‌داند سیاست خارجی ما در وضعیت انفعالی قرار دارد الگوی رفتاری‌اش به صورت تدریجی ماهیت تهاجمی بیشتری یافته است.

وی در بخش دیگری از این گفت‌وگو، حوادث امنیتی کشور را معلول پذیرش پروتکل الحاقی دانسـت و گفت: آقای البرادعی، رئیس سـابق آژانس می‌گفت سـرویس‌های اطلاعاتی بر سر گاوصنـدوق من هم می‌روند و اطلاعات مرا هم دارند. یعنی بخش عمده‌ای از کارشناسان آژانس اعضای سرویس‌های اطلاعاتی- امنیتی هستند. بدیـن ترتیب تمـام دیتاهای کشـورها به این سرویس‌ها منتقل می‌شود. اگر یکسری فجایع امنیتی رخ می‌دهد ردپـای آن را باید در پیوستن به پروتکل الحاقی دانست.

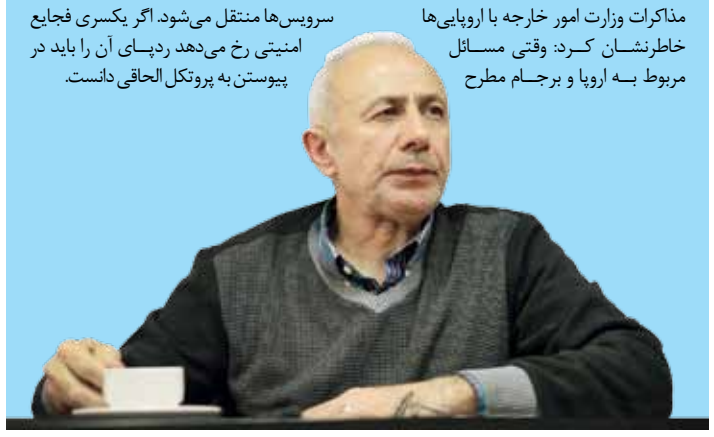

رهبر انقلاب در ابتدای درس خارج فقه:

مدیران کشور بی‌حوصلگی و ناامیدی را از خود دور کنند

حضـرت آیـت‌الله خامنـه‌ای صبح یکشـنبه (۱۳۹۷/۱۲/۵) در ابتدای جلسـه درس خارج فقه، به شـرح حدیثی از حضرت امام صادق علیه‌السلام درباره «عاقبت‌اندیشـی در امور و لزوم نشـاط در کارها» پرداختند. ایشـان در جریان سخنان‌شـان با اسـتناد به این روایت به مسؤولان توصیه کردند «بی‌حوصلگی» و «ناامیدی» را از خود دور کنند و بدانند انقلاب اسلامی به‌پیش خواهد رفت.

پایگاه اطلاع‌رسانی khamenei.ir متن و فیلم بیانات رهبر انقلاب در این جلسه درس خارج فقه را به شرح زیر منتشر کرده است.

بسم الله الرحمن الرحیم

و الحمدلله ربّ العالمین و الصّلاه و السّلام علی سیّدنا محمّد و آله طاهرین و لعنه الله علی اعدائهم اجمعین

عَن أبی قَتادَهَ، قالَ أبو عَبد الله عَلَیه السَّلامُ: لَیسَ لِحاقِنٍ وَ لا لِمَلولٍ صَدیقٌ، وَ لا لِحَسودٍ غِنًی، وَ لَیسَ بِحازِمٍ مَن لَم یَنظُر فِی العَواقِبِ، وَ النَّظَرُ فِی العَواقِبِ تَفتَحُ القُلوبِ.(۱)

لَیسَ لِحاقِنٍ رَأی

[امام صادقٌ علیه‌السـلام می‌فرماید:] «حاقِن» - یعنی کسی که محصور است به فشار ادرار و غیره- رأی ندارد، اصلاً. لذاست که در نماز هم مکروه است که انسان زیر فشار، مشغول نماز بشود، چون حواس انسان جمع نیست؛ این اول حدیث.

بعد می‌فرماید: وَ لا لِمَلولٍ صَدیق

آدم ملول، دوست و صدیقٌ پیدا نمی‌کند. «ملول» یعنی کم‌حوصله. آدم‌هایی که خسته‌اند، افسرده‌اند، کم‌حوصله‌اند، همراه و رفیق پیدا نمی‌کنند. درست است. اگر می‌خواهید کار جمعی بکنید، با جماعت حرکت کنید، مسـابقه بدهید، پیش بیفتید، باید بانشاط باشـید؛ اینکه ما مرتب می‌گوییم نشاط و در صحبت‌هـا و گفته‌ها مکرر بنـده تکرار می‌کنم نشـاط، بعضی‌ها خیال می‌کنند که نشـاط یعنی رقاصی، که فلان برنامه موسـیقی را یا فلان برنامه را فـلان جا بگذاریم، در تئاتر بگذاریم، در تلویزیون بگذاریم تا مردم نشاط پیدا کنند! معنای نشاط این نیست؛ نشاط یعنی حوصله کار، نشاط کار، تحرک، که دل انسـان آماده باشد برای حرکت کردن، کار کردن، فعالیت کردن؛ خسـته و ملول و افسـرده و مانند اینها نباشـد؛ این معنای نشاط است. اگر این [جور] شد، آن‌وقت انسان، همکار هم پیدا می‌کند، دیگران هم می‌آیند دور شما جمع می‌شوند، کار را پیش می‌برید. بخصوص شما جوان‌ها خیلی به این احتیاج دارید.

بعد فرمود: وَ لا لِحَسودٍ غِنًی

آدمی که حسود است، بی‌نیازی پیدا نمی‌کند؛ طبیعت آدم حسـود این اسـت؛ و چون نسبت به برخورداری‌های افراد حسـادت می‌کنـد، یک اثر طبیعی‌ای خدای متعال در این [حسادت] قرار داده که انسان عقب می‌افتد.

وَ لَیسَ بِحازِمٍ مَن لَم یَنظُر فِی العَواقِبِ

«حازم» یعنـی آدم خردمند، باهوش، کسـی کـه کار را محکم‌کاری می‌کند؛ همه اینها در کلمه «حـزم» وجود دارد؛ هم محکم‌کاری کردن- به آن بندی که چیزی را محکم می‌کند، چه زیر شکم شتر را، چه کفش را، می‌گویند «حِزام»- و همچنین به معنای هوشمندی و عقل و خِردمندی هم می‌آید؛ مجموعه اینها در کلمه حزم هست. می‌فرماید: آن کسـی که عاقبـت کار خـودش را ملاحظه نکند، خردمند و محکم‌کار نیست. ببینید، اینها همه درس است برای ماها، بخصوص آن کسانی از شماها و ماها که یک مسؤولیتی دارند، در یک نقطه‌ای تصمیمی می‌سـازند یا تصمیمی می‌گیرند. خب، یک کاری است که آدم خوشش می‌آید انجام بدهد و منفعتی هـم دارد اما عاقبتش را در نظر نمی‌گیرد؛ وارد کار می‌شـود بدون اینکه [عاقبتـش را در نظر بگیرد]. فرض کنید که ظهر تابسـتان آدم وارد حیاط خانه می‌شـود- حالا که حیاط کم است؛ آن وقت‌هایی که حیاط بـود، ما این مثال را کـه می‌زدیم، همه می‌فهمیدند- حوض وسـط حیاط پر از آب زلال، انسان هم بدنش داغ شده، عرق کرده، فوراً پیراهن را می‌کند و خودش را می‌اندازد داخل آب؛ کار بدی اسـت؟ نه، اما این آب که شـما خودت را داخلش انداختی، موج برمی‌دارد، می‌خورد به یک لیوان بلور قیمتی که گذاشته‌اند روی پاشوره حوض، می‌افتد می‌شـکند. اگر چنانچه شما از اول فکر این را کرده بودی، جور دیگـر می‌رفتی داخل آب؛ فکر عاقبت را نکـردی، فکر دنباله‌اش را نکـردی، لذا خودت را انداختی داخل آب و نتیجه این شـد. آن کسی که فکر عاقبت کار را نکند، حازم نیست.

[مثلاً] وقتی که دارید مسابقه می‌دهید، بدانید طرف مقابل شـما در مقابل این حرکتی که شـما انجام می‌دهید، چه حرکتی انجام خواهد داد، فکر آن را بکنید، آن وقـت برای آن حرکتی که او بعداً انجـام خواهد داد، یـک آمادگی‌ای پیدا کنید، بعد حرکت‌تـان را شـروع کنید؛ عاقبـت کار را دیدن. همه اینها درس است! درس‌های فردی هم نیست، درس‌های مهمی است برای مسائل مهم کشور، برای اداره کشـور، برای مدیریت‌های کلان. البته به درد خانواده و به درد زندگی شخصی هم می‌خورد. این دستورات اخلاقی این جوری است.

وَ النَّظَرُ فِی العَواقِبِ تَفتَحُ القُلوب

یعنی اگـر ما در عواقب کارمان دقت کنیم، دل را باز می‌کند، منافذ فکری انسان را، منافذ روحی و معنوی انسان را باز می‌کند. اگر در عاقبت کارهای‌مان دقت کنیم، گناه نمی‌کنیم، فسق نمی‌کنیم؛ اگر به عاقبت کارمان فکر کنیم، از لغزش‌هایی که معمولاً برای ماها پیش می‌آیـد، اجتناب می‌کنیم. هم در مسائل شخصی این‌جور است، هم در مسائل بزرگ این‌جور است، هم در مسائل کلان کشوری این‌جور اسـت. اگر این‌جور شـد، آن‌وقت دیگر با امید باید پیش برویم.

توصیه من به همه کسـانی که مدیریتی دارند، مسـؤولیتی دارنـد، چه در قـوه مجریـه، چه در قوه‌قضائیـه، چـه در مدیریت‌های گوناگـون، این اسـت که افسـردگی و ملالت را و بی‌حوصلگی را از خودشـان دور کنند، ناامیدی را از خودشان دور کننـد، و بدانند کـه کار دارد پیش می‌رود، انقلاب حرکت می‌کند. دیدید به توفیق الهی در بیست‌ودوم بهمن چه حادثه عظیمی در این کشور اتّفاق افتاد. انقلاب اسـت دیگر؛ انقـلاب دارد حرکت می‌کند، پیش می‌رود. ۴۰ سـال از نهضت عظیم این ملت و امـام بزرگوار می‌گذرد و باید همـه چیز از یادها رفته باشـد، [اما] مردم جوری با این حادثه برخورد می‌کننـد مثل اینکه همیـن دیروز اتفـاق افتاده! جوری می‌آیند بـه خیابان‌ها که- آن طوری که به من از جاهای مختلف گزارش دادند- در تهران، در این خیابان‌های منتهی بـه میدان آزادی جمعیت نمی‌توانسـت جلو برود؛ شهرهای دیگر هم همین جور. از همه سال‌های گذشته جمعیت بیشتر آمدند؛ چرا؟ چون تهدید دشمن بیشتر بود، مردم احساس نشاط و احسـاس تکلیف کردند. کارها دارد پیش می‌رود. بنابراین بی‌حوصلگی و مانند اینها را همه، اعم از مدیران ارشد، مدیران متوسط، مدیران پایین کنار بگذارند؛ این یک.

دوم، عاقبت‌اندیشی؛ کاری که می‌خواهند انجام بدهند، ببینند عاقبتش چه می‌شود؛ این تصمیمی که شـما می‌خواهی بگیری، این حرکت را تصویب کنـی یـا رد کنی، ببیـن عاقبتش چه می‌شـود، دنباله‌اش چیسـت، حرکت دشـمن در قبال این چیست، شـما چه کار می‌توانی بکنی؛ فکر اینها را بکن، بعد آن وقت مخلصاً لله عمل کن.

پی‌نوشت:

۱- امالی طوسی، مجلس یازدهم، ص ۳۰۱؛ «امام صادق علیه‌السـلام می‌فرمایند: انسانی که گرفتار فشار ادرار اسـت، نظری ندارد و انسان کم‌حوصله دوسـتی ندارد و آدم حسـود هم بی‌نیـازی پیدا نمی‌کند. و کسـی کـه عاقبت کارهـا را ملاحظه نمی‌کند، انسـان خردمند و محکم‌کاری نیست و ملاحظه عاقبت کارها منافذ فکری و روحی انسان‌ها را باز می‌کند».